Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY

z dnia 25 lipca 1978 r.

dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentysty, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług

(78/686/EWG)

(Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 1)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa Rady 89/594/EWG, z dnia 30 października 1989 r	L 341	19	23.11.1989
►**M2**	Dyrektywa Rady 90/658/EWG, z dnia 4 grudnia 1990 r.	L 353	73	17.12.1990
►**M3**	Dyrektywa 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r.	L 206	1	31.7.2001
►**M4**	Dyrektywa Rady 2006/100/WE z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	141	20.12.2006

zmieniona przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Grecji	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

▼B

DYREKTYWA RADY

z dnia 25 lipca 1978 r.

dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentysty, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług

(78/686/EWG)

RADA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, 57, 66 i 235;

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z Traktatem, od zakończenia okresu przejściowego zabroniona jest wszelka dyskryminacja ze względu na przynależność państwową w odniesieniu do przedsiębiorczości i świadczenia usług; zakaz takich praktyk ze względu na przynależność państwową dotyczy w szczególności udzielania wszelkich zezwoleń dla wykonywania zawodu lekarza dentysty, a także rejestracji lub członkostwa w organizacjach lub instytucjach zawodowych;

niemniej jednak wydaje się pożądane wprowadzenie określonych przepisów dla ułatwienia skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług przez lekarzy dentystów;

zgodnie z Traktatem od Państw Członkowskich wymaga się nieudzielania pomocy w sposób, który mógłby utrudniać warunki podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej;

artykuł 57 ust. 1 Traktatu przewiduje przyjęcie dyrektyw w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji; celem niniejszej dyrektywy jest uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty, umożliwiające podejmowanie i wykonywanie zawodu lekarza dentysty, a także uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty;

w odniesieniu do kształcenia osób wykonujących zawód lekarza dentysty ze specjalizacją, wzajemne uznanie kwalifikacji jest wskazane, kiedy kwalifikacje te, nie będąc warunkiem koniecznym do wykonywania zawodu lekarza dentysty ze specjalizacją, są jednak warunkiem używania tytułu specjalizacji;

ze względu na istniejące obecnie różnice między Państwami Członkowskimi dotyczące ilości specjalizacji w dziedzinie dentystyki oraz rodzajów lub okresu trwania szkoleń specjalizacyjnych, należy wprowadzić pewne przepisy koordynujące, mające na celu umożliwienie Państwom Członkowskim wprowadzenie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji; taka koordynacja została wprowadzona w życie dyrektywą Rady 78/687/EWG z dnia 25 sierpnia 1978 r. dotyczącą

([1]) Dz.U. C 101 z 4.8.1970, str. 19.
([2]) Dz.U. C 36 z 28.3.1970, str. 17.

▼B

koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy dentystów ([1]);

pomimo że koordynacja przepisów, o której mowa powyżej, nie miała na celu zbliżenia wszystkich przepisów Państw Członkowskich dotyczących kształcenia osób wykonujących zawód lekarza dentysty ze specjalizacją, jednak należy wprowadzić wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty ze specjalizacją, które nie są uznane we wszystkich Państwach Członkowskich, nie wykluczając jednakże możliwości późniejszych uzgodnień w tej dziedzinie; w związku z powyższym ustalono, że uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty ze specjalizacją musi być ograniczone do tych Państw Członkowskich, w których takie specjalizacje występują;

w odniesieniu do tytułów określających wykształcenie, ponieważ dyrektywa w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów nie zakłada równoważności wykształcenia objętego takimi dyplomami, powinno być dozwolone posługiwanie się takimi tytułami jedynie w języku Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec;

w celu ułatwienia stosowania niniejszej dyrektywy przez władze krajowe, Państwa Członkowskie mogą postanowić, że oprócz zaświadczenia o wykształceniu, osoba, która spełnia wymagane przez dyrektywę warunki wykształcenia, zobowiązana jest przedstawić zaświadczenie, w którym właściwe władze kraju pochodzenia danej osoby lub państwa, z którego przybywa, potwierdzą, że zaświadczenie takie jest równoważne z zaświadczeniami objętymi zakresem niniejszej dyrektywy;

w przypadku świadczenia usług, wymóg rejestracji lub członkostwa w organizacjach bądź instytucjach zawodowych, jako odnoszący się do określonego i stałego charakteru działalności prowadzonej w kraju drugim przyjmującym, niewątpliwie stanowi utrudnienie dla osoby pragnącej świadczyć usługi ze względu na czasowy charakter jej działalności; wymóg taki powinien być zatem zniesiony; jednakże należy zagwarantować nadzór nad dyscypliną zawodową, który powinien być sprawowany przez organizacje lub instytucje zawodowe; w tym celu należy przewidzieć, z zastrzeżeniem art. 62 Traktatu, możliwość nałożenia na zainteresowaną osobę obowiązku poinformowania właściwych władz przyjmującego Państwa Członkowskiego o świadczonych usługach;

w odniesieniu do wymagań dotyczących nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, należy dokonać rozróżnienia pomiędzy wymaganiami, jakie należy spełnić rozpoczynając wykonywanie zawodu a wymaganiami niezbędnymi przy jego wykonywaniu;

w odniesieniu do działalności zawodowej lekarzy dentystów zatrudnionych jako pracownicy najemni, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie ([2]), nie ustanawia szczególnych przepisów odnoszących się do zawodów regulowanych w odniesieniu do nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, zdyscyplinowania zawodowego lub używania tytułu określającego wykształcenie; w zależności od danego Państwa Członkowskiego takie zasady mają lub mogą być stosowane zarówno w odniesieniu do pracowników najemnych jak i pracujących na własny rachunek; działalność lekarzy dentystów we wszystkich Państwach Członkowskich wymaga lub będzie wymagać posiadania dyplomu, świadectwa lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty; takie działalności wykonywane są zarówno przez pracowników najemnych jak i pracujących na

([1]) Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 10.
([2]) Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2.

▼B

własny rachunek, lub przez tę samą osobę w obydwu formach w okresie jej pracy zawodowej; w celu zachęcenia do możliwie swobodnego przepływu tych specjalistów wewnątrz Wspólnoty, wydaje się konieczne rozszerzyć niniejszą dyrektywę na lekarzy dentystów pozostających w stosunku pracy;

zawód lekarza dentysty nie jest jeszcze zorganizowany we Włoszech; dlatego też konieczne jest przyznanie Włochom dodatkowego okresu na uznawanie dyplomów osób wykonujących zawód lekarza dentysty, nadawanych przez pozostałe Państwa Członkowskie;

ponadto oznacza to, że osoby posiadające dyplom lekarza wydany we Włoszech nie mogą uzyskać zaświadczeń spełniających wymagania zawarte w art. 19 niniejszej dyrektywy;

w tych okolicznościach należy odroczyć z jednej strony zobowiązania Włoch do uznawania dyplomów przyznawanych w pozostałych Państwach Członkowskich, a z drugiej strony zobowiązania Państw Członkowskich dotyczące uznawania dyplomów nadawanych we Włoszech, o których mowa w art. 19,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa stosuje się do działalności osób wykonujących zawód lekarza dentysty, zgodnie z definicją zawartą w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG, występujących pod następującymi tytułami w poszczególnych Państwach Członkowskich:

— w Niemczech:

Zahnarzt,

— w Belgii:

licencié en science dentaire/licentiaat in de tandheelkunde,

— w Danii:

tandlæge,

— we Francji:

chirurgien-dentiste,

— w Irlandii:

dentist, dental practicioner lub dental surgeon,

▼M1

— we Włoszech:

odontoiatra,

▼B

— w Luksemburgu:

médecin-dentiste,

— w Królestwie Niderlandów:

tandarts,

— w Wielkiej Brytanii:

dentist, dental practicioner lub dental surgeon,

▼A1

— w Grecji:

οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος,

▼A2

— w Hiszpania:

Licenciado en Odontología,

— w Portugalia:

médico dentista,

▼A3

— w Austrii:

tytuł zostanie notyfikowany przez Austrię Państwom Członkowskimi i Komisji najpóźniej do dnia 31 grudnia 1988 r,

— w Finlandii:

hammaslääkäri/tandläkare,

— w Szwecji:

tandläkare,

— w Republice Czeskiej:

Zubní lékař,

— w Estonii:

Hambaarst,

— na Cyprze:

Οδοντίατρος,

— na Łotwie:

Zobārsts,

— na Litwie:

Gydytojas odontologas,

— na Węgrzech:

Fogorvos,

— na Malcie:

Kirurgu Dentali,

— w Polsce:

Lekarz dentysta,

— w Słowenii:

Doktor dentalne medicine /Doktorica dentalne medicine,

— na Słowacji:

Zubný lekár,

▼M4

— w Bułgarii:

Лекар по дентална медицина,

— w Rumunii:

medic dentist.

▼B

ROZDZIAŁ II

DYPLOMY, ŚWIADECTWA I INNE DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE POSIADANIE KWALIFIKACJI LEKARZA DENTYSTY

Artykuł 2

Każde Państwo Członkowskie uznaje dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty, wydane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie zgodnie z art. 1 dyrektywy 78/687/EWG, które ►M3 wymienione w załączniku A ◄, poprzez nadanie takim kwalifikacjom, w zakresie prawa podjęcia i prowadzenia działalności przez lekarza dentystę, takiego samego umocowania na swoim terytorium, jakie państwo to samo przyznaje.

▼M3

———————

▼B

ROZDZIAŁ III

DYPLOMY, ŚWIADECTWA I INNE DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE POSIADANIE KWALIFIKACJI W ZAKRESIE SPECJALNOŚCI DENTYSTYCZNYCH

▼M3

Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi w tej dziedzinie, uznaje dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty ortodonty czy chirurga jamy ustnej, przyznawane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 2 i 3 dyrektywy 78/687/EWG, a których wykaz przedstawiony jest w załączniku B, przez nadanie tym kwalifikacjom takiej samej mocy obowiązującej na swoim terytorium jak dyplomom, świadectwom i innym dokumentom potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, które samo przyznaje.

———————

▼B

Artykuł 6

1. Obywatele Państw Członkowskich, pragnący uzyskać jeden z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty ze specjalizacją, który nie jest wydawany w Państwie Członkowskim pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego cudzoziemiec przybywa, mogą być zobowiązani przez przyjmujące Państwo Członkowskie do spełnienia warunków kształcenia ustalonych dla danej specjalizacji odnoszących się do przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych tego państwa.

2. Jednakże przyjmujące Państwo Członkowskie bierze pod uwagę, w całości lub części, okres kształcenia ukończonego przez obywateli, o których mowa w ust. 1, oraz potwierdzonego posiadaniem dyplomów, świadectw lub innych dowodów szkoleń, przyznanych przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego dany cudzoziemiec pochodzi lub z którego przybywa, pod warunkiem, że okres kształcenia odpowiada temu, który jest wymagany przez przyjmujące Państwo Członkowskie dla szkolenia specjalizacyjnego.

▼M3

Weźmie również pod uwagę wszelkie posiadane przez nich doświadczenie zawodowe, uzyskane dodatkowe umiejętności i ustawiczne kształcenie w zakresie dentystyki.

3. Właściwe władze lub organy przyjmującego Państwa Członkowskiego po zweryfikowaniu zakresu i czasu trwania kształcenia specjalistycznego ukończonego przez zainteresowaną osobę, na podstawie przedstawionych dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, uwzględniając uzyskane dodatkowe umiejętności i ustawiczne kształcenie się w zakresie dentystyki, poinformują ją o okresie dodatkowego wymaganego kształcenia i zakresie, jaki obejmuje.

4. Państwo Członkowskie podejmuje decyzję w terminie czterech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

▼B

ROZDZIAŁ IV

PRAWA NABYTE

Artykuł 7

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie spełniają wszystkich minimalnych wymogów wykształcenia szczegółowo określonych w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG, każde Państwo Członkowskie uznaje jako wystarczający dowód dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarzy dentystów, wydane przez te Państwa Członkowskie przed wejściem w życie dyrektywy 78/687/EWG, z dołączonym zaświadczeniem stwierdzającym, że obywatele ci faktycznie i zgodnie z prawem wykonywali działalność przez co najmniej trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarzy dentystów ze specjalizacją nie spełniają minimalnych wymagań kształcenia, zgodnie z art. 2 i 3 dyrektywy 78/687/EWG, każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie dentystyki wydane przez te Państwa Członkowskie przed wprowadzeniem w życie dyrektywy 78/687/EWG. Jednakże dane Państwo Członkowskie może wymagać dołączenia do takich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, zaświadczenia wydanego przez właściwe władze lub organy Państwa Członkowskiego, z którego dany cudzoziemiec pochodzi lub z którego przybywa, stwierdzającego, że wykonywał on zawód dentysty przez okres dwa razy dłuższy od różnicy pomiędzy czasem trwania szkolenia specjalizacyjnego w Państwie Członkowskim, z którego cudzoziemiec pochodzi lub z którego przybywa, a najkrótszym okresem kształcenia, o którym mowa w dyrektywie 78/687/EWG, jeżeli te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie spełniają wymogu najkrótszego okresu kształcenia ustalonego w art. 2 dyrektywy 78/687/EWG.

Jeżeli jednak przed wykonaniem niniejszej dyrektywy przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga okresu kształcenia krótszego od okresu, o którym mowa w art. 2 dyrektywy 78/687/EWG, to różnica, o której mowa w ust. 1, może być określona tylko poprzez odniesienie do najkrótszego okresu kształcenia ustalonego przez to państwo.

▼M1

3. W przypadku obywateli tych Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie dentystyki (ortodoncja i chirurgia jamy ustnej)

▼M1

nie są zgodne z przepisami ►M3 załączników A i B ◄, każde Państwo Członkowskie ma obowiązek uznać za wystarczające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nadane przez te Państwa Członkowskie, potwierdzone przez zaświadczenia wydane przez stosowne władze lub organizacje. Zaświadczenia te powinny poświadczać, iż dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie dentystyki (ortodoncja i chirurgia jamy ustnej) zostały wydane po odbyciu kształcenia zgodnego z wymogami zawartymi w dyrektywie 78/687/EWG, o których mowa w art. 2 i 4 niniejszej dyrektywy, i traktowane są przez Państwo Członkowskie, które je nadało, jako kwalifikacje spełniające wymogi zawarte w ►M3 załączników A i B ◄ niniejszej dyrektywy.

▼M2

Artykuł 7a

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

— potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,

— nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza dentysty na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie określone w ►M3 załącznik A ◄, oraz

— jest do nich dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze niemieckie stwierdzające, że osoby te wykonywały w Niemczech, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, omawiany zawód przynajmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzają posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty specjalisty, potwierdzają wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 2 i 3 dyrektywy 78/687/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

— potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec, oraz

— nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza dentysty specjalisty na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w ►M3 załącznik B ◄.

Państwa Członkowskie mogą jednakże wymagać, by do tych dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji było dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze bądź instytucje niemieckie, stwierdzające, że dana osoba wykonywała zawód lekarza dentysty specjalisty przez okres równy podwojonemu okresowi różnicy pomiędzy długością specjalistycznego kształcenia nabytego na terytorium Niemiec i minimalną długością kształcenia ustanowioną w dyrektywie 78/687/EWG, w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posia-

▼M2

danie kwalifikacji nie spełniają minimalnych wymagań dotyczących długości kształcenia ustanowionych w art. 2 dyrektywy 78/687/EWG.

▼A4

Artykuł 7b

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 20 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty i specjalizacji dentystycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Estonii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak estońskie kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów dentystycznych i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Estonii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty i specjalizacji dentystycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 21 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Łotwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak łotewskie kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów dentystycznych i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Łotwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

3. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 11 marca 1990 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Litwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak litewskie kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów dentystycznych i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Litwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

4. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Jugosławii przed 25 czerwca 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowenii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słoweńskie kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych jeśli chodzi o dostęp do zawodów dentystycznych i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być

▼A4

dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Słowenii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

▼B

ROZDZIAŁ V

UŻYWANIE TYTUŁU OKREŚLAJĄCEGO WYKSZTAŁCENIE

Artykuł 8

1. Z zastrzeżeniem art. 17, przyjmujące Państwa Członkowskie zagwarantują, że obywatele Państw Członkowskich, spełniający warunki określone w ►M4 art. 2, 4, 7, 19, 19a, 19b, 19c, 19d i 19e ◄, mają prawo do używania tytułu określającego wykształcenie, o ile nie jest identyczny z tytułem zawodowym lub, w stosownych przypadkach, jego skrótu, obowiązującego w Państwie Członkowskim ich pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego przybywają, w języku tego Państwa Członkowskiego. Przyjmujące Państwo Członkowskie może zażądać, aby ten tytuł był opatrzony informacją dotyczącą nazwy i siedziby instytucji albo komisji egzaminacyjnej, która go nadała.

2. Jeżeli tytuł określający wykształcenie używany w Państwie Członkowskim, z którego cudzoziemiec pochodzi lub przybywa, może być mylony w przyjmującym Państwie Członkowskim z tytułem wymagającym w tym państwie dodatkowego szkolenia, a którego zainteresowana osoba nie odbyła, przyjmujące Państwo Członkowskie może żądać od tej osoby używania tytułu obowiązującego w Państwie Członkowskim, z którego ona pochodzi lub przybywa, w odpowiedniej formie określonej przez przyjmujące Państwo Członkowskie.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY UŁATWIAJĄCE SKUTECZNE WYKONYWANIE PRAWA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I SWOBODNEGO ŚWIADCZENIA USŁUG PRZEZ LEKARZY DENTYSTÓW

A. **Przepisy szczególnie odnoszące się do prawa przedsiębiorczości**

Artykuł 9

1. Przyjmujące Państwo Członkowskie, które wymaga od swoich obywateli podejmujących po raz pierwszy działalność określoną w art. 1 dowodu nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, przyjmuje w odniesieniu do obywateli innych Państw Członkowskich, jako wystarczający dowód, zaświadczenie wydane przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, potwierdzające, że zostały spełnione wymagania Państwa Członkowskiego, dotyczące nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii, niezbędne do podjęcia tej działalności.

2. Jeżeli Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, nie wymaga dowodu nieskazitelnego charakteru lub nieposzlakowanej opinii od osób zamierzających podjąć działalność po raz pierwszy, przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od obywateli Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, wyciągu z rejestru sądowego lub, w razie jego braku, równoważnego dokumentu wystawionego przez właściwe władze

▼B

Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

3. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada informacje na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na podjęcie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

Państwo Członkowskie pochodzenia obywatela lub Państwo Członkowskie, z którego ten obywatel przybywa, zweryfikuje informacje oraz oceni, czy mogą mieć wpływ na podjęcie działalności w tym Państwie Członkowskim. Władze tego państwa zadecydują o rodzaju i zakresie postępowania wyjaśniającego, jakie należy przeprowadzić, i powiadomią przyjmujące Państwo Członkowskie o ewentualnych działaniach podjętych w sprawie wystawionych przez nie świadectw lub dowodów.

4. Państwa Członkowskie gwarantują poufność przekazywanych informacji.

Artykuł 10

1. Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim obowiązują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne ustanawiające wymagania co do nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, w tym przepisy dotyczące postępowania dyscyplinarnego za poważne wykroczenia zawodowe lub skazanie za przestępstwo kryminalne, związane z wykonywaniem działalności określonej w art. 1, Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, przekazuje przyjmującemu Państwu Członkowskiemu wszelkie niezbędne informacje o środkach lub postępowaniu dyscyplinarnym o charakterze zawodowym lub administracyjnym podjętych wobec danej osoby lub o karach za przestępstwa wymierzonych jej w czasie wykonywania zawodu w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi lub przybywa.

2. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada informacje na temat ważnego zdarzenia zaistniałego poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na podjęcie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

Państwo Członkowskie pochodzenia obywatela lub Państwo Członkowskie, z którego ten obywatel przybywa, zweryfikuje wiarygodność informacji oraz oceni, czy mogą mieć wpływ na podjęcie danej działalności w tym Państwie Członkowskim. Władze tego państwa zadecydują o rodzaju i zakresie postępowania wyjaśniającego, jakie należy przeprowadzić, i powiadomią przyjmujące Państwo Członkowskie o ewentualnych działaniach podjętych w sprawie informacji przekazanych zgodnie z ust. 1.

3. Państwa Członkowskie zapewniają poufność przekazywanych informacji.

Artykuł 11

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli, zamierzających podjąć lub wykonywać działalność określoną w art. 1, świadectwa o stanie zdrowia fizycznego lub psychicznego, państwo to uznaje za wystarczający dowód dokument wymagany w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

Jeżeli Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, nie nakłada tego rodzaju wymogów na osoby zamierzające podjąć lub wykonywać daną działalność, przyjmujące Państwo Człon-

▼B

kowskie akceptuje od tych obywateli zaświadczenie wydane przez właściwe władze tego państwa, jako odpowiadające zaświadczeniom wydawanym w przyjmującym Państwie Członkowskim

Artykuł 12

Dokumenty określone w art. 9, 10 i 11 nie mogą być przedkładane po upływie trzech miesięcy od daty ich wystawienia.

Artykuł 13

1. Postępowanie w sprawie uzyskania zezwolenia przez osobę zainteresowaną podjęciem działalności określonej w art. 1, zgodnie z art. 9, 10 i 11, musi zostać zakończone jak najszybciej, nie później jednak niż w trzy miesiące po przedłożeniu wszystkich dokumentów dotyczących tej osoby, wyłączywszy opóźnienia wynikające z odwołań złożonych po zakończeniu postępowania.

2. W przypadkach określonych w art. 9 ust. 3 oraz art. 10 ust. 2 wniosek o powtórne zbadanie sprawy zawiesza bieg terminu określonego w ust. 1.

Państwo Członkowskie, do którego zwrócono się o konsultację, udziela odpowiedzi w ciągu trzech miesięcy.

Po otrzymaniu odpowiedzi lub po upływie tego terminu przyjmujące Państwo Członkowskie kontynuuje postępowanie, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 14

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli, zamierzających podjąć lub wykonywać działalność określoną w art. 1, złożenia przysięgi lub uroczystego oświadczenia, a forma przysięgi lub oświadczenia nie może być użyta przez obywateli innych Państw Członkowskich, to Państwo Członkowskie zapewni możliwość złożenia przysięgi lub oświadczenia w stosownej i równoważnej formie.

B. **Przepisy dotyczące świadczenia usług**

Artykuł 15

1. Jeżeli Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli zamierzających podjąć lub wykonywać działalność określoną w art. 1 zezwolenia lub członkostwa albo rejestracji w organizacjach lub instytucjach zawodowych, państwo to zwolni z tego wymogu obywateli Państw Członkowskich w przypadku świadczenia przez nich usług.

Zainteresowana osoba świadczy usługi posiadając takie same prawa i obowiązki, jak obywatele przyjmującego Państwa Członkowskiego; w szczególności podlega przepisom dotyczącym wykonywania zawodu o charakterze korporacyjnym lub administracyjnym obowiązującym w tym Państwie Członkowskim.

W tym celu oraz w uzupełnieniu oświadczenia przewidzianego w ust. 2, dotyczącego świadczenia usług, Państwa Członkowskie mogą, w celu umożliwienia stosowania przepisów dotyczących wykonywania zawodu obowiązujących na ich terytorium, wymagać albo automatycznej tymczasowej rejestracji albo członkostwa *pro forma* w organie lub organizacji zawodowej albo, alternatywnie, wpisu do rejestru, pod warunkiem, że rejestracja lub uzyskanie członkostwa nie spowoduje opóźnień

▼B

czy też w inny sposób nie utrudni świadczenia usług albo też nie obciąży osoby świadczącej usługi dodatkowymi kosztami.

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie podejmie środki przewidziane w akapicie drugim lub uzyska informacje o zdarzeniach naruszających te przepisy, niezwłocznie powiadomi o tym Państwo Członkowskie, w którym dana osoba prowadzi działalność.

2. Przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od zainteresowanej osoby złożenia przed właściwymi władzami uprzedniego oświadczenia dotyczącego świadczenia przez nią usług, jeżeli łączy się to z czasowym pobytem na terytorium tego państwa.

W nagłych przypadkach niniejsze oświadczenie może być złożone niezwłocznie po wyświadczeniu usługi.

3. Zgodnie z ust. 1 i 2, przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od zainteresowanej osoby, aby dostarczyła dokument lub dokumenty zawierające następujące informacje:

— oświadczenie określone w ust. 2,

— zaświadczenie stwierdzające, że zainteresowana osoba zgodnie z prawem prowadzi działalność w Państwie Członkowskim, w którym posiada siedzibę,

— zaświadczenie stwierdzające że osoba posiada jeden z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji odpowiednie do świadczenia usług, o których mowa w niniejszej dyrektywie.

4. Dokument lub dokumenty wymienione w ust. 3 nie mogą być przedkładane później niż w 12 miesięcy od daty ich wydania.

5. Jeżeli Państwo Członkowskie, czasowo lub na stałe, pozbawia, w całości lub w części, swojego obywatela lub obywatela innego Państwa Członkowskiego mającego siedzibę na jego terytorium, prawa do wykonywania działalności, o których mowa w art. 1, zapewnia tymczasowe lub stałe unieważnienie zaświadczenia określonego w ust. 3 tiret drugie.

Artykuł 16

Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim wymagana jest rejestracja w publicznej instytucji ubezpieczenia społecznego w celu rozliczeń z organami ubezpieczeniowymi rachunków związanych z usługami świadczonymi osobom ubezpieczonym w ramach systemu ubezpieczenia społecznego, państwo to zwalnia z tego wymogu obywateli Państw Członkowskich mających siedzibę w innym Państwie Członkowskim w przypadku, gdy świadczenie takich usług wymaga od zainteresowanej osoby odbywania podróży.

We wszystkich przypadkach, kiedy wykonywanie usług wymaga od zainteresowanych osób odbywania podróży, przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od nich dostarczenia informacji dotyczących świadczonych usług przed rozpoczęciem ich świadczenia, a w przypadkach nagłych, możliwie jak najszybciej po ich wykonaniu.

C. **Przepisy wspólne dla prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług**

Artykuł 17

1. Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim używanie tytułu zawodowego związanego z wykonywaniem działalności określonej w art. 1 podlega prawnej regulacji, obywatele innych Państw Członkowskich, spełniający warunki ustanowione ►M4 określone

▼B

w art. 2, 7 ust. 1, 19, 19a, 19b, 19c, 19d i 19e ◄, używają tytułu zawodowego w przyjmującym Państwie Członkowskim, który odpowiada wymogom kwalifikacyjnym w tym państwie, oraz używają jego skrótu.

2. Przepisy ust. 1 odnoszą się także do używania tytułu lekarza dentysty ze specjalizacją przez tych, którzy spełniają warunki określone odpowiednio w art. 4 i art. 7 ust. 2.

Artykuł 18

1. Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne w celu umożliwienia zainteresowanym osobom uzyskania informacji o przepisach prawnych dotyczących zdrowia i ubezpieczeń społecznych oraz dotyczących etyki zawodowej, obowiązujących w przyjmującym Państwie Członkowskim.

W tym celu Państwa Członkowskie mogą utworzyć ośrodki informacyjne, w których zainteresowane osoby mogą uzyskać niezbędne informacje. W przypadku podejmowania działalności gospodarczej przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać, aby zainteresowane osoby skontaktowały się z takim ośrodkiem.

2. Państwa Członkowskie mogą utworzyć ośrodki określone w ust. 1 przy właściwych władzach i organach, które muszą wyznaczyć w terminie przewidzianym w art. 24 ust. 1.

3. Państwa Członkowskie zadbają, aby zainteresowane osoby posiadły, w interesie własnym oraz w interesie klientów, znajomość języka konieczną do wykonywania zawodu w przyjmującym Państwie Członkowskim.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE ODNOSZĄCE SIĘ DO WYJĄTKOWEGO PRZYPADKU WŁOCH

Artykuł 19

►M3 1. ◄ Od dnia, w którym Włochy podejmą środki konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie uznają, w celu wykonania działań, o których mowa w art. 1 niniejszej dyrektywy, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny nadane we Włoszech osobom, które rozpoczęły szkolenie w dziedzinie medycyny na poziomie uniwersyteckim nie później niż 18 miesięcy po opublikowaniu niniejszej dyrektywy, łącznie z zaświadczeniem wydanym przez właściwe włoskie władze, poświadczającym, że osoby te rzeczywiście, zgodnie z prawem, były zatrudnione we Włoszech wykonując czynności zawodowe określone w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat poprzedzających wydanie zaświadczenia oraz że osoby te są upoważnione do wykonywania tej działalności na tych samych warunkach, co osoby posiadające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, o których mowa w ►M3 załącznik A ◄ niniejszej dyrektywy.

Wymóg trzech lat doświadczenia, określony w ust. 1, może być zawieszony w przypadku osób, które ukończyły z powodzeniem co najmniej trzy lata studiów, co jest poświadczone przez właściwe władze jako równoważne z kształceniem, o którym mowa w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.

▼M3

2. Państwa Członkowskie uznają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny przyznane we Włoszech osobom, które rozpoczęły kształcenie uniwer-

▼M3

syteckie w dziedzinie medycyny w okresie między dniem 28 stycznia 1980 r. a dniem 31 grudnia 1984 r., do których będzie dołączone zaświadczenie wystawione przez właściwe władze włoskie stwierdzające:

— że osoby, których to dotyczy, zdały test specjalistyczny wprowadzony przez właściwe władze włoskie w celu ustalenia, że posiadana przez nie wiedza i umiejętności są na poziomie porównywalnym z poziomem osób, które posiadają kwalifikacje wymienione dla Włoch w załączniku A,

— że rzeczywiście legalnie wykonywały jako podstawową działalność we Włoszech jeden z zawodów wyszczególnionych w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG co najmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat przed wydaniem tego zaświadczenia,

— oraz że są uprawnione do wykonywania lub rzeczywiście wykonują legalnie jako podstawową działalność zawody, o których mowa w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG, z zachowaniem tych samych warunków, co osoby posiadające kwalifikacje wymienione dla Włoch w załączniku A do niniejszej dyrektywy.

Wymóg dotyczący przystąpienia do testu wymienionego w akapicie pierwszym zostaje zawieszony w przypadku osób, które ukończyły z powodzeniem co najmniej trzy lata studiów, co jest poświadczone przez właściwe władze jako równoważne z kształceniem, o którym mowa w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.

▼A2

Artykuł 19a

Od daty, z którą Królestwo Hiszpanii podejmie środki niezbędne dla wykonania niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie będą uznawać, do celów prowadzenia działalności, o której mowa w art. 1 niniejszej dyrektywy, dyplomy, zaświadczenia oraz inne dokumenty potwierdzające formalne kwalifikacje w medycynie przyznawane w Hiszpanii osobom, które rozpoczęły swoje uniwersyteckie szkolenie medyczne przed przystąpieniem, zaopatrzone w zaświadczenie wydane przez właściwe organy hiszpańskie, stwierdzające, że powyższe osoby prowadzą rzeczywiście, zgodnie z prawem oraz głównie w Hiszpanii działalność, o której mowa w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG co najmniej od trzech kolejnych lat w ciągu pięcioletniego okresu przed wydaniem zaświadczenia oraz że powyższe osoby są uprawnione do wykonywania wyżej wymienionej działalności na takich samych warunkach jak posiadacze dyplomu, zaświadczenia lub innego dokumentu potwierdzającego formalne kwalifikacje, o których mowa w ►M3 załącznik A ◄ niniejszej dyrektywy.

Wymóg trzyletniego doświadczenia, o którym mowa w pierwszym akapicie zawiesza się w przypadku osób, które pomyślnie ukończyły co najmniej trzy lata studiów, co zostanie potwierdzone przez właściwe organy jako równowartość szkolenia, o którym mowa w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.

▼A3

Artykuł 19b

Od daty kiedy Republika Austrii podejmie konieczne środki w celu dostosowania do niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie będą uznawać, w celu wypełniania działań do których odnosi się art. 1 niniejszej dyrektywy, dyplomy, certyfikaty oraz inne dowody posiadanych kwalifikacji medycznych przyznanych w Austrii osobom, które rozpoczęły szkolenie uniwersyteckie przed dniem 1 stycznia 1994 r., wraz z towarzyszącymi im certyfikatami wydanymi przez właściwe władze, potwierdzające, że osoby te efektywnie, zgodnie z prawem i w ramach zajęcia głównego były zatrudnione w Austrii w zawodach wyszczególnionych w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG przez co najmniej trzy kolejne lata w czasie pięciu lat poprzedzających wydanie certyfikatu oraz że te osoby są uprawnione do wykonywania wymienionych czynności na takich samych warunkach jak posiadacze dyplomu, certy-

▼A3

fikatu lub innego dokumentu kwalifikacji formalnych, do których odnosi się ►M3 załącznik A ◄.

Wymóg trzyletniego doświadczenia zawodowego, o którym mówi się w akapicie pierwszym, nie będzie konieczny w przypadku osoby, która ukończyła co najmniej trzyletnie studia, które są potwierdzone przez właściwe władze jako równorzędne w stosunku do szkoleń, o których mówi art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.

▼A4

Artykuł 19c

1. Od dnia przystąpienia Republiki Czeskiej, Państwa Członkowskie uznają, dla celów wykonywania zawodów wymienionych w art. 1 niniejszej dyrektywy, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje medyczne wydane w Republice Czeskiej lub byłej Czechosłowacji osobom, które rozpoczynają uniwersyteckie kształcenie medyczne przed przystąpieniem, do których załączone jest zaświadczenie wydane przez właściwe czeskie organy stwierdzające, że osoby te były rzeczywiście, zgodnie z prawem i głównie prowadziły działalność w Republice Czeskiej w zawodach wymienionych w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia i że osoby te mogą wykonywać wymienione zawody na takich samych warunkach jak posiadacze dyplomów wymienionych w załączniku A do powyższej dyrektywy.

2. Wymagania trzyletniego doświadczenia wskazanego w ust. 1 nie stosuje się w przypadku osób, które ukończyły co najmniej trzy lata studiów, które są poświadczone przez właściwe organy jako odpowiadające szkoleniu wymienionemu w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.

Artykuł 19d

1. Od dnia przystąpienia Słowacji, Państwa Członkowskie uznają, dla celów wykonywania zawodów wymienionych w art. 1 niniejszej dyrektywy, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje medyczne wydane na Słowacji lub byłej Czechosłowacji osobom, które rozpoczynają uniwersyteckie kształcenie medyczne przed przystąpieniem, do których załączone jest zaświadczenie wydane przez właściwe słowackie organy stwierdzające, że osoby te były rzeczywiście, zgodnie z prawem i głównie prowadziły działalność na Słowacji w zawodach wymienionych w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia i że osoby te mogą wykonywać wymienione zawody na takich samych warunkach jak posiadacze dyplomów wymienionych w załączniku A do powyższej dyrektywy.

2. Wymagania trzyletniego doświadczenia wskazanego w ustępie pierwszym nie stosuje się w przypadku osób, które ukończyły co najmniej trzy lata studiów, które są poświadczone przez właściwe organy jako odpowiadające szkoleniu wymienionemu w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.

▼M4

Artykuł 19e

1. Od dnia przystąpienia Rumunii, państwa członkowskie uznają, do celów wykonywania zawodów wymienionych w art. 1 niniejszej dyrektywy, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje medyczne wydane w Rumunii osobom, które rozpoczęły uniwersyteckie kształcenie medyczne przed dniem 1 października 2003 r., wraz z zaświadczeniem wydanym przez właściwe rumuńskie organy stwierdzającym, że osoby te rzeczywiście, zgodnie z prawem i głównie w Rumunii prowadziły działalność w zawodach wymienionych w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia i że osoby te mogą wykonywać wymienione zawody na takich samych warunkach jak

▼M4

posiadacze dyplomów wymienionych w załączniku A do niniejszej dyrektywy.

2. Wymóg trzyletniego doświadczenia, o którym mowa w ust. 1 nie stosuje się w przypadku osób mających ukończone co najmniej trzy lata studiów, co do których właściwe organy poświadczyły, że odpowiadają one kształceniu określonemu w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.

▼B

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 20

Państwa Członkowskie, które wymagają od swych obywateli ukończenia kształcenia przygotowawczego uprawniającego do wykonywania zawodu lekarza dentysty w ramach systemu ubezpieczeń społecznych, mogą nałożyć takie same wymagania na obywateli innych Państw Członkowskich w okresie ośmiu lat od opublikowania niniejszej dyrektywy. Okres kształcenia nie może jednak przekroczyć sześciu miesięcy.

Artykuł 21

W przypadku uzasadnionych wątpliwości przyjmujące Państwo Członkowskie może wymagać od właściwych władz innego Państwa Członkowskiego potwierdzenia autentyczności dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wydanych przez to drugie Państwo Członkowskie, określonych w rozdziałach II, III i IV, jak również potwierdzenia, że zainteresowana osoba spełnia wszystkie wymogi dotyczące kształcenia określone w dyrektywie 78/687/EWG.

Artykuł 22

W terminie przewidzianym w art. 24 ust. 1 Państwa Członkowskie wyznaczą władze i organy właściwe do wydawania lub przyjmowania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, jak również dokumentów i informacji, o których mowa w niniejszej dyrektywie, o czym niezwłocznie poinformują inne Państwa Członkowskie i Komisję.

Artykuł 23

Niniejszą dyrektywę stosuje się także do obywateli Państw Członkowskich, którzy, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1612/68, na podstawie umowy o pracę wykonują lub będą wykonywać działalność, określoną art. 1.

▼M3

Artykuł 23a

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują w sprawach przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje właściwe zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wymieniając nazwy przyjęte przez Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie kształcenia oraz, w przypadku gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

▼M3

Artykuł 23b

Każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy i są traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równoważne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 23c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą je poza obszarem Unii Europejskiej, w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w jakimś Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 23d

W przypadku odrzucenia wniosku Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów na mocy prawa krajowego. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku niepodjęcia decyzji w przewidzianym okresie.

▼B

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie 18 miesięcy od jej ogłoszenia i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Jednakże Włochy podejmą powyższe środki w okresie nieprzekraczającym sześciu lat oraz w każdym przypadku, kiedy jest to konieczne do wykonania dyrektywy 78/687/EWG.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

▼B

Artykuł 25

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie napotka poważne trudności przy stosowaniu niniejszej dyrektywy w określonych obszarach, Komisja wspólnie z tym państwem dokona analizy tych trudności i zwróci się o opinię do Komitetu Wyższych Urzędników ds. Zdrowia Publicznego powołanego decyzją 75/365/EWG ([1]), zmienioną decyzją 78/689/EWG ([2]).

W razie potrzeby Komisja przedłoży Radzie właściwe propozycje.

Artykuł 26

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 19.
([2]) Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 17.

▼M3

ZAŁĄCZNIK A

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie dentystyki

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/België/ Belgien	— Diploma van tandarts — Diplôme de licencié en science dentaire	1. De universiteiten/les universités 2. De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
▼M4			
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър" по „Дентална медицина" с професионална квалификация „Магистър-лекар по дентална медицина"	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	
▼A4			
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, Dr. med. Dent.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce
▼M3			
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden	
▼A4			
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool	
▼M3			
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο	

▼M3

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una Universidad	
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités	
Ireland	Bachelor in Dental Science (B. Dent. Sc.) / Bachelor of Dental Surgery (BDS) / Licentiate in Dental Surgery (LDS)	Universities / Royal College of Surgeons in Ireland	
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio dell'odontoiatria e protesi dentaria
▼A4 Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” - kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją
▼M3 Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat	
▼A4 Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, abrév.: dr. med. dent.)	Egyetem	
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Universita' ta Malta	

▼A4

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
▼M3 Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde	
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der Zahnheilkundel	Medizinische Fakultät der Universität	
▼A4 Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta”	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy
▼M3 Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	Faculdade / Institutos Superiores	
▼M4 România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități	
▼A4 Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine / doktorica dentalne medicine”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik / zobozdravnica
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva” („MDDr.”)	Vysoká škola	

▼A4

▼M3

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto / odontologie licentiatexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Oulun yliopisto 3. Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä / Beslut av Rättsskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring
Sverige	Tandläkarexamen	Universitetet i Umeå Universitetet i Göteborg Karolinska Institutet Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen
United Kingdom	Bachelor of Dental Surgery (BDS or B. Ch. D.) / Licentiate in Dental Surgery	Universities / Royal Colleges	

▼M3

ZAŁĄCZNIK B

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności dentystycznych

1. *Ortodoncja*

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/België/Belgien	—		
▼M4 България	Свидетелство за призната специалност по „Ортодонтия”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	
▼A4 Česká republika	—		
▼M3 Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie	Landeszahnärztekammer	
▼A4 Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	
▼M3 Ελλάς	Τιτλος Οδοντιατητας ειδικότητας της Ορθοδοντικής	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχια	
España	—		
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	

▼M3

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	
Italia	—		
▼A4 Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	„Sertifikāts” - kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	
▼M3 Luxemboug	—		
▼A4 Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	
Malta	Certifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	
▼M3 Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	
Österreich	—		
▼A4 Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	

▼A4

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
▼M3 Portugal	—		
▼M4 România			
▼A4 Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	
Slovensko	—		
▼M3 Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito / specialtandläkarexamen, tandreglering	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Oulun yliopisto 3. Turun yliopisto	
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	

▼M3

2. *Chirurgia jamy ustnej*

Państwo	Tytuł kwalifikacji	Organ przyznający	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/België/ Belgien	—		
▼M4 България	Свидетелство за призната специалност по „Орална хирургия”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	
▼A4 Česká republika	—		
▼M3 Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	
▼A4 Eesti	—		
▼M3 Ελλάς	Τιτλος Οδοντιατητας ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχια	
España	—		
France	—		
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	

▼M3

Państwo	Tytuł kwalifikacji	Organ przyznający	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Italia	—		
▼A4 Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	—		
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	
▼M3 Luxembourg	—		
▼A4 Magyarország	Dento alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	
▼M3 Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	
Österreich	—		
▼A4 Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	
▼M3 Portugal	—		
▼M4 România			

▼M4

Państwo	Tytuł kwalifikacji	Organ przyznający	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
▼A4			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	
Slovensko	—		
▼M3			
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu- ja leukakirurgia / specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Oulun yliopisto 3. Turun yliopisto	
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	